

L'ABOCADOR

Permeteu-me fer ús d'un dels pocs drets que em dóna la nostra limitada democràcia, com és el dret d'opinió. A més, penso que trenta anys arrelat en aquesta vila em donen aquest dret.

Com tots deveu recordar, fou el mes de juliol del 86 quan l'amic Josep M.ª Bassols, fent un crit d'alerta del que ens venia a sobre, m'estic referint, naturalment, a la decisió de construir un abocador controlat al terme de Beuda i a dos quilòmetres de la nostra vila.

Fruit d'aquella primera reunió, conseqüent del perill que implicava per a Besalú, que es troba aigües avall d'aquest abocador, i conscient dels informes que tenia d'altres indrets afectats per aquest tipus de construccions, vaig fer-me protagonista voluntari d'una comissió que, d'alguna manera, havia de fer tots els possibles perquè això no es realitzés. Tots sabem que lluitar contra els poders fàctics era gairebé una causa perduda. Causa perduda perquè encara no hem arribat a entendre que les nostres llibertats acaben on comencen les dels altres, cosa que els nostres governants no han assumit de moment, i sembla que fins que no canviàrà la generació no es produirà.

La meua opinió en escriure aquestes ratlles és una altra: aquella comissió integrada per vint-i-vuit persones va començar la seva tasca abonada per tots nosaltres. Fruit d'aquelles trobades és la convicció que persones i entitats de la nostra vila han estat poc reflexives a l'hora de prendre decisions. Que en cap moment no han tingut en compte els interessos del poble de Besalú. Més aviat tots van pensar en la medalla a benefici del seu propi partit, malgrat que després tant els uns com els altres volgueren eludir les seves responsabilitats inculpan-se mútuament.

La comissió anti-abocador fa un primer manifest declarant-se apartidista per entendre que ni els d'un color ni els de l'altre no han fet res, ben al contrari, per tal d'evitar el que suposava un perill per a tothom. A mesura que s'apropen les eleccions municipals, algun membre de la Comissió Anti-abocador opina que una candidatura en aquest sentit pot facilitar la lluita contra l'abocador. Guanya la candidatura esmentada i, a partir d'aquí, alguns membres de la comissió al·leguen que l'afer s'ha polititzat, i es desvinculen de la comissió. Els pocs que quedem decidim que l'Ajuntament farà la seva feina i la comissió assumirà la seva, tot i que ambdues han d'anar coordinades amb la mateixa finalitat.

A pesar dels molts i variats rumors que circulen pel poble, sóc d'aquells qui es resisteixen a creure que un problema tan seriós es pogués fer servir a benefici d'interessos que no fossin la lluita contra l'abocador. Són ja més de dos anys que la comissió anti-abocador, abonada pel poble, persones i entitats, ha fet front a les moltes despeses econòmiques que hi ha hagut.

En consideració a això, ni l'Ajuntament i menys la comissió anti-abocador no poden defraudar el seu poble, tal i com podria semblar per les últimes notícies aparegudes a «Punt Diari» del 27-VIII-88. Besalú transigeix i porta les deixalles al Clot de les Mules. L'article, sense signatura, però del qual tots coneixem la paternitat, de la missa no en sap la meitat. Sembla estrany que sigui fill de Besalú i que hagi estat integrat a la comissió anti-abocador. Articles com aquest, ple de mentides que posen en entredit l'honorabilitat de persones i d'institucions, mereixen el més enèrgic menyspreu dels seus conciudadans.

Si el seu primer article no el va signar, el del dimecres 31-VIII-88, en l'espai «Columna», en Salvador Garcia, de tots conegut, diu tal cúmul de barbaritats que no són dignes de tornar-se a mencionar. Ràdio Besalú pot ésser un exemple de la seva mala gestió i irresponsabilitat. D'altres plomes més hàbils que la meua donaran la rèplica que aquest indivi-

du mereix. Em fan llàstima aquests que, mancats de personalitat pròpia, usen argücies com aquesta per a pujar un esglaó en la vida.

Per acabar, penso que si arriba el moment en què Besalú hagi d'anar a abocar al Clot de les Mules, la decisió no ha d'ésser de l'Ajuntament ni de la Comissió Anti-abocador; haurà d'ésser una decisió del poble. Això sí, després d'haver esgotat tots els recursos haguts i per haver, a fi de comptes no és cap obligació. Ni tampoc no hem de tenir gaire por del que digui la Generalitat, ja que ella és la primera de fomentar els abocadors posant en perill l'ecologia i la salut pública. Recordem els abocadors de: Garraf, La Fuensanta, les Lloses, Lloret, el dels Àngels i tants d'altres que no acabariem mai.

Només em resta recordar que encara està pendent de sentència el contenciós - administratiu que Besalú va presentar a l'Audiència Territorial de Barcelona, i que fem un seguiment rigorós de l'explotació denunciant totes les irregularitats que hi observem per tal d'endarrerir o evitar la contaminació que, per desgràcia, un dia o altre arribarà.

Agraït per la vostra atenció,

Josep Abuin i Lamela

Perruqueria MIQUEL
Portalet, 3
Tel. 59 08 62 BESALÚ

NO ET MENYS EL COCO